

Sygn. akt **II AKa 186/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski
Sędziowie:	SA Piotr Brodniak SO del. do SA Artur Karnacewicz (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Emilia Biegańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Bogusławy Zapaśnik

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2012 r. sprawy

1) **M. J. (1)**,

2) **Z. J. (1)**,

3) **M. M. (1)**,

4) a także w stosunku do **W. K.**,

oskarżonych z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i inne

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych M. J. (1), Z. J. (1), M. M. (1) i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K 128/09

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje obrońców oskarżonych i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego za oczywiście bezzasadne,

II. zasądza od oskarżonych M. J. (1), Z. J. (1) i M. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa po ¼ wydatków za postępowanie odwoławcze i wymierza im opłaty za drugą instancję:

- M. J. (1) i Z. J. (1) – po 2.300 (dwa tysiące trzysta) złotych,

- M. M. (1) - 780 (siedemset osiemdziesiąt) złotych.

II AKa 186/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 kwietnia 2012r Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie IIK 128/09 min.

- uniewinnił W. K. - od tego, że od połowy 2005r do 31 lipca 2007r w B. będąc na podstawie umowy o pracę wiceprezesem grupy spółek (...) spółka z o.o. , działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) i Z. J. (1) – nadużywając udzielonych mu uprawnień zawierał niekorzystne umowy z firmami (...) w sprawie prowadzenia prac remontowych na obiektach należących do spółek , czym wyrządził znaczną szkodę majątkową powodując straty w kwocie co najmniej 268 973,35zł na szkodę spółek grupy (...) spółka z o.o. tj. czynu z art. 296§1 i 2 kk

- uniewinnił M. J. (1) od popełnienia tego, że od połowy 2006r do 26.01.2007r w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z Z. J. (1) oraz ówczesnym wiceprezesem spółek grupy (...) spółka z o.o. W. K. po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawicieli spółek grupy (...) spółka z o.o. co do wykonania prac remontowo – budowlanych i przedłożeniu do akceptacji faktur za prace niewykonane , bądź o zawyżonej wartości doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 380 000 zł – czym miał działać na szkodę spółek grupy (...)co do mienia znacznej wartości tj. czynu z art. 286§1kkw zb z art. 294§1kk w zw z art. 11§2kk w zw z art. 12kk

- uniewinnił również Z. J. (1) od popełnienia tego, że od połowy 2006r do 26.01.2007r w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) oraz ówczesnym wiceprezesem spółek grupy (...) spółka z o.o. W. K. po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawicieli spółek grupy (...) spółka z o.o. co do wykonania prac remontowo – budowlanych i przedłożeniu do akceptacji faktur za prace niewykonane , bądź o zawyżonej wartości doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 380 000 zł – czym miał działać na szkodę spółek grupy (...) spółka z o.o. co do mienia znacznej wartości tj. czynu z art. 286§1kkw zb z art. 294§1kk w zw z art. 11§2kk w zw z art. 12kk

- uznał W. K. min. za winnego tego, że :

- w okresie od 12.02.2007r do 26.07.2007r w G. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem jako vice Prezes spółki (...) spółka z o.o.udzielił pomocy M. J. (1) i Z. J. (1) do wyłudzenia od (...) spółka z o.o. łącznej kwoty 327 314,92zł co stanowiło mienie znacznej wartości w ten sposób, iż podpisał ze Z. J. (1) fikcyjne dokumenty w postaci umowy o roboty budowlane nr (...), protokół odbioru prac budowlanych datowany na dzień 10.01.2007r; ze Z. J. (1) i M. J. (1) aneks nr (...) do umowy (...) datowany na 30.08.2006r oraz porozumienie o uznaniu długu datowane na 09.03.2007r i 15.01.2007r a także potwierdził przyjęcie faktur (...) co pozwoliło M. J. (1) i Z. J. (1) na złożenie fałszywych dowodów w postaci ww. dokumentów w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie V Gnc 784/07 oraz w sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie VIIGnc 25/07 celem uzyskania orzeczeń zasądających na ich rzecz ww. kwotę tj czynu z art. 18§3kk w zw z art. 286§1kk w zw z art. 294§1kk w zw z art. 12 kk za co na podstawie art. 19§1kk w zw z art. 294§1kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności

- uznał M. J. (1) za winnego tego, że :

- w okresie od 12.02.2007r do 14.03.2008r działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. J. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , działając z góry powziętym zamiarem usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) spółka z o.o. w Ł. w kwocie 296 460zł , co stanowi mienie znacznej wartości w ten sposób, iż po uprzednim sporządzeniu fikcyjnych dokumentów w postaci umowy na roboty budowlane nr (...), protokołu odbioru technicznego robót datowanych na dzień 10.01.2007r , porozumienia o uznaniu długu przez (...) spółka z o.o. wobec PPHU (...) datowanego na dzień 09.03.2007r , aneksu nr (...) do umowy (...)r datowanego na 30.08.2006r podpisanych przez W. K. w imieniu (...) spółka z o.o. oraz wystawieniu fikcyjnych faktur nr (...) przedłożył fałszywe dowody w [postaci ww. dokumentów w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim wraz z pozwem o zapłatę ww. kwoty czym doprowadził do wydania nakazu zapłaty sygn . sprawy VIIGnc 25/07, a następnie do wydania nieprawomocnego wyroku zasądającego o sygn. VII Gc 32/07, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zawieszenie postępowania cywilnego, tj. przestępstwa z art. 13§1kk w zw. z art. 286§1kkw zb. z art. 294§1kk w zb z art. 271§1kk w zw z art. 11§2kkw

zw z art. 12kk , za co na podstawie art. 14§1kk w zw z art. 294§1kk w zw z art. 11§3kk wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§2kk grzywnę w wymiarze 150 stawek po 50zł każda,

- w okresie od 12.02.2007r do 13.06.2007r działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. J. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , działając z góry powziętym zamiarem usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) spółka z o.o. w Ł. w kwocie 30 854,93zł , w ten sposób, iż po uprzednim sporządzeniu stwierdzającej nieprawdę faktury nr (...) oraz sporządzeniu fikcyjnej umowy na nr (...) datowanej na 23.10.2006r, porozumienia o uznaniu długu przez (...) spółka z o.o. wobec PPHU (...) datowanego na dzień 15.01.2007r podpisanych przez W. K. w imieniu (...) przedłożył fałszywe dowody w postaci ww. dokumentów w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim wraz z pozwem o zapłatę ww. kwoty czym doprowadził do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn . sprawy V Gnc 784/07, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zawieszenie postępowania cywilnego, tj. przestępstwa z art. 13§1kk w zw. z art. 286§1kkw w zb z art. 271§1kk w zw z art. 11§2kkw zw z art. 12kk , za co na podstawie art. 14§1kk w zw z art. 286§1kk w zw z art. 11§3kk wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§2kk grzywnę w wymiarze 100 stawek po 50zł każda;

Sąd ten połączył wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny i na podstawie art. 85kk i 86§1 i 2kk wymierzył M. J. (1) karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek po 50zł każda, warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności w oparciu o art. 69§1kk i 70§1 pkt 1 kk na okres 5 lat próby;

- uznał on również Z. J. (1) za winnego tego, że :

- w okresie od 12.02.2007r do 14.03.2008r działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , działając z góry powziętym zamiarem usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) spółka z o.o. w Ł. w kwocie 296 460zł , co stanowi mienie znacznej wartości w ten sposób, iż po uprzednim sporządzeniu fikcyjnych dokumentów w postaci umowy na roboty budowlane nr (...), protokołu odbioru technicznego robót datowanych na dzień 10.01.2007r , porozumienia o uznaniu długu przez (...) spółka z o.o. wobec PPHU (...) datowanego na dzień 09.03.2007r , aneksu nr (...) do umowy (...)r datowanego na 30.08.2006r podpisanych przez W. K. w imieniu(...) oraz wystawieniu fikcyjnych faktur nr (...) przedłożył fałszywe dowody w postaci ww. dokumentów w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim wraz z pozwem o zapłatę ww. kwoty czym doprowadził do wydania nakazu zapłaty sygn . sprawy VIIGnc 25/07, a następnie do wydania nieprawomocnego wyroku zasadzającego o sygn. VII Gc 32/07, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zawieszenie postępowania cywilnego, tj. przestępstwa z art. 13§1kk w zw. z art. 286§1kkw zb. z art. 294§1kk w zb z art. 271§1kk w zw z art. 11§2kkw zw z art. 12kk , za co na podstawie art. 14§1kk w zw z art. 294§1kk w zw z art. 11§3kk wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§2kk grzywnę w wymiarze 150 stawek po 50zł każda,

- w okresie od 12.02.2007r do 13.06.2007r działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , działając z góry powziętym zamiarem usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) spółka z o.o. w Ł. w kwocie 30 854,93zł , w ten sposób, iż po uprzednim sporządzeniu stwierdzającej nieprawdę faktury nr (...) oraz sporządzeniu fikcyjnej umowy na nr (...) datowanej na 23.10.2006r, porozumienia o uznaniu długu przez (...) spółka z o.o. wobec PPHU (...) datowanego na dzień 15.01.2007r podpisanych przez W. K. w imieniu(...) przedłożył fałszywe dowody w postaci ww. dokumentów w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim wraz z pozwem o zapłatę ww. kwoty czym doprowadził do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn . sprawy V Gnc 784/07, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zawieszenie postępowania cywilnego, tj. przestępstwa z art. 13§1kk w zw. z art. 286§1kkw w zb z art. 271§1kk w zw z art. 11§2kkw zw z art. 12kk , za co na podstawie art. 14§1kk w zw z art. 286§1kk w zw z art. 11§3kk wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§2kk grzywnę w wymiarze 100 stawek po 50zł każda;

Sąd ten połączył wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny i na podstawie art. 85kk i 86§1 i 2kk wymierzył Z. J. (1) karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek po 50zł każda, warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności w oparciu o art. 69§1kk i 70§1 pkt 1 kk na okres 4 lat próby.

Sąd ten rozstrzygnął również o zaliczeniu na poczet orzeczonych grzywnien Z. J. (1) i M. J. (1) okresów ich pozbawienia wolności w sprawie – w oparciu o art. 63§1kk oraz o kosztach tego postępowania zasądzając je w stosownej części z wyłączeniem kosztów związanych z czynami od sprawstwa których oskarżonych uniewinniono.

Wyrok ten zaskarżył na niekorzyść oskarżonych W. K. , M. J. (1) i Z. J. (1) w części pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.

Doprecyzował on, że zaskarża rozstrzygnięcia wyroku dotyczące uniewinnienia wymienionych oskarżonych dopatrując się tego zarówno w całości rozstrzygnięć o ich uniewinnieniu jak również w części skazującej precyzując tu co do W. K., że zaskarża jego zdaniem niewłaściwe rozstrzygnięcia odnoszące się do pkt V oskarżenia skierowanego wobec niego – a objętego punktem części dyspozytywnej , wobec M. J. (1) odnoszące się do pkt I oskarżenia skierowanego wobec niego – a objętego punktami części dyspozytywnej, a wobec Z. J. (1) odnoszące się do pkt I oskarżenia skierowanego wobec niego - a objętego punktami części dyspozytywnej podnosząc:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na treść orzeczenia poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego sprawy błędnego poglądu, że na skutek umów zawieranych przez W. K. z firmami (...) pokrzywdzone spółki nie doznały jakiegokolwiek szkody, pomimo, że z materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłych z dziedziny budownictwa, zeznań świadka E. S. oraz istniejącej dokumentacji dotyczących inwestycji realizowanych przez firmy (...) należące do M. J. (1) i Z. J. (1) wynika zarówno możliwość ustalenia , które spółki doznały szkody w następstwie działania oskarżonych, a także – w jakiej wysokości szkoda ta wystąpiła,

- obrazę prawa materialnego – przepisu art. 303§1kk poprzez zaniechanie dokonania oceny ustalonych w toku postępowania karnego zachowań oskarżonych W. K. oraz Z. J. (1) i M. J. (1), związanych z realizacją prac remontowo – budowlanych na rzecz spółek grupy (...) spółka z o.o. z punktu widzenia znamion czynu zabronionego opisanego w przywołanym przepisie, pomimo iż w sprawie ewidentnie ustalono, że dokumentacja działalności gospodarczej nie była prowadzona albo prowadzona była przez W. K. w sposób nierzetelny i niezgodny z prawdą, a oskarżeni Z. J. (1) i M. J. (1) udzielali W. K. pomocy do tego rodzaju postępowania oraz nakłaniali go do nierzetelnego oraz niezgodnego z prawem prowadzenia dokumentacji wyczerpując w ten sposób znamiona czynu z art. 303§1kk w formie zjawiskowej,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść poprzez pominięcie w opisach czynów przypisanych oskarżonym W. K. w zakresie zarzutu V oskarżenia oraz Z. J. (1) i M. J. (1) w zakresie zarzutów I oskarżenia ich dotyczących , zachowań polegających na podrabianiu dokumentów innych aniżeli złożone już jako dowody w postępowaniach sadowych, pomimo objęciem treścią tych zarzutów sformułowanych w oskarżeniu wszelkich zachowań z art. 270§1kk – w zakresie wynikającym z opisu czynu.

Tak wywodząc wniósł on o uchylenie wyroku w zaskarżonej części do ponownego rozpoznania.

Obrońca Z. J. (1) adw. J. W. zaskarżył wyrok w części skazującej zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mający nań wpływ , wyrażający się w uznaniu winy oskarżonego mimo, iż wniosku takiego nie można wysnuć z treści dowodów przedstawionych w sprawie, w szczególności przy braku jakichkolwiek podstaw do ustalenia , iż postępowanie oskarżonego miało na celu przestępcze wyłudzenie płatności należnych firmie oskarżonego za prace wykonane na rzecz pokrzywdzonej, zdaniem oskarżenia (...) spółka z o.o., w sytuacji gdy działania oskarżonego mieściły się w ramach działalności gospodarczej przez niego prowadzonej i miały na celu uzyskanie zapłaty należnej za wykonane prace, a przekładane przez uprawnionego przedstawiciela firmy (...) spółka z o.o. tj. W. K., natomiast inne dokumenty miały pokrycie w wykonanych pracach na rzecz tej firmy.

Podnosząc ten zarzut wniósł on o uniewinnienie oskarżonego w zaskarżonej części a ewentualnie o uchylenie w tym zakresie wyroku do ponownego rozpoznania.

Obrońca M. J. (1) adw. S. S. (1) zaskarżył wyrok w części skazującej – co doprecyzował - na korzyść oskarżonego podnosząc:

- obrazę art. 2§2kpk , 5§2kpk i 9§2kpk polegające na niewyjaśnieniu wszelkich istotnych okoliczności sprawy i rozstrzygnięciu zachodzących wątpliwości na niekorzyść oskarżonego poprzez oparcie ustaleń faktycznych dotyczących sporządzenia dokumentów przedłożonych przed sądem w toku postępowania cywilnego wyłącznie o niekonsekwentne wyjaśnienia W. K. i zeznania świadków, którzy nie byli obecni przy sporządzaniu tych dokumentów, a w szczególności przy sporządzeniu aneksu do umowy (...) z dnia 30.08.2006r oraz faktur (...) pomimo nie wyczerpania inicjatywy dowodowej wbrew obowiązкови poczynienia z urzędu prawdziwych ustaleń faktycznych,

- uchybieniu treści art. 395kpk poprzez zaniechanie przez Sąd I instancji sprowadzenia na rozprawę dowodów rzeczowych oraz nie udostępnienie tych dowodów stronom i świadkom – a w szczególności dowodu z protokołu ze spotkania mającego miejsce 19 grudnia 2006r , podczas gdy na treść tego protokołu powoływali się w swojej obronie oskarżeni M. J. (1) i Z. J. (1), wskazując na wyraźne rozgraniczenie pomiędzy pracami zafakturowanymi i pracami niezafakturowanymi wykonywanymi na rzecz spółek hiszpańskich, co w efekcie pozwolić mogło na ocenę faktycznego znaczenia porozumienia z dnia 26.01.2007r oraz kosztorysów prac wykonywanych przez (...) sp. z o.o. podczas remontu budynku przy ul. (...) w sytuacji gdy kosztorysy te wykazały na faktyczną wysokość należności (...) spółka z o.o. na rzecz Z. J. (1) ;

- uchybieniu treści art. 389§2kpk, 410 kpk i 424§1pkt1 kpk poprzez pominięcie w treści uzasadnienia wyroku wyjaśnień składanych przez W. K. w trakcie postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy, pozostających ze sobą w rozbieżności oraz nie wskazanie, którym z tych wyjaśnień Sąd I instancji dał wiarę, a które uznał za niewiarygodne i z jakich powodów to uczynił;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych na podstawie zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść polegający na :

przyjęciu , że dokumenty w postaci umowy o roboty budowlane nr (...), protokołu odbioru technicznego robót datowanych na dzień 10.01.2007r, porozumienia o uznaniu długu z dnia 09.03.2007r aneksu do umowy (...) z dnia 30.08.2006r oraz faktur (...) fałszywie potwierdzają okoliczności nie mające miejsca, podczas gdy fakt realizacji i wykonania robót na terenie inwestycji przy ul. (...) w G. oraz na terenie G. oraz terminów wykonania prac, fakt poniesienia z tego tytułu wydatków oraz ich wysokości znajdujących odzwierciedlenie w wystawionych fakturach , nie budzą jakichkolwiek wątpliwości i znajdują odzwierciedlenie w dzienniku budowy, zeznaniach R. K. oraz sporządzonych przez firmę (...) fakturach VAT , kosztorysach robót , fakturach VAT wystawionych przez podwykonawców oraz w dokumentacji księgowej oskarżonego,

przyjęciu , że na podstawie porozumienia zawartego 26.01.2007r pomiędzy Z. J. (1) i M. J. (1) , R. K. i R. i J. F. doszło do rozliczenia wszystkich należności z tytułu prowadzonych prac budowlanych i zrzeczenia się wszelkich roszczeń przez Z. J. (1) i M. J. (1) – a tym samym nie posiadali oni legitymacji do wytoczenia powództwa – podczas gdy zawarte porozumienie było bezskuteczne i nie miało jakiegokolwiek znaczenia prawnego albowiem zawarte zostało z zastrzeżeniem warunku, jakim była zapłata wskazanej w porozumieniu kwoty do dnia 09.02.2007r, a który to warunek nie został spełniony, a ponadto obejmowało ono wyłącznie płatności za prace do tej pory zafakturowane,

przyjęciu, iż oskarżony M. J. (1) wykonywał w sposób nierzetelny, wadliwy, podczas gdy powołani w tym zakresie biegli z zakresu budownictwa nie potwierdzili tej okoliczności, a w zakresie wykonawstwa przy ul. (...) w G. oraz na terenie G. brak jest jakiegokolwiek dowodu wskazującego na sposób wykonania prac,

- przyjęciu , że M. J. (1) działał wspólnie i w porozumieniu ze Z. J. (1) z góry powziętym zamiarem doprowadzenia (...) sp.z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, podczas gdy w sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów pozwalających na stwierdzenie istnienia porozumienia pomiędzy oskarżonymi oraz tego, iż M. J. (1) współuczestniczył w wytworzeniu dokumentów w postaci umowy o roboty budowlane (...), protokołu odbioru technicznego robót

datowanego na 10.01.2007r porozumienia o uznaniu długu z 09.03.2007r oraz faktur (...) oraz tego, iż miał on świadomość i wiedzę o toczących się postępowaniach sądowych.

Mając powyższe na uwadze wniósł on o uchylenie zaskarżonego wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w zakresie.

Wyrok na korzyść oskarżonych Z. J. (1) i M. J. (1) zaskarżył również adw .E . T. – zarzucił on wyrokowi:

- błąd w ustaleniach faktycznych , przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść , polegający na przyjęciu, iż oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu między sobą oraz z W. K. dokonali przerobienia szeregu dokumentów w postaci umów o prace remontowo – budowlane, aneksów, faktur, protokołów odbioru robót, dokumentujących współpracę pomiędzy firmami (...) i spółkami grupy (...) spółka z o.o. w celu ich użycia za autentyczne, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie tak daleko idących ustaleń, wskazując jedynie na wystawienie dokumentów na podstawie dokonanych przez (...) robót na rzecz (...) spółka z o.o. i na podstawie łączącej strony umów ;

- błąd w ustaleniach faktycznych , przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść , polegający na przyjęciu, że dokumenty przedłożone w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wlkp. w celu udowodnienia zasadności wysokości roszczenia tj. kwoty 296 490zł stwierdzały nieprawdę czym oskarżeni chcieli wyłudzić pieniądze na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w Ł., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje , iż przedłożone w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim faktury zostały podrobione przez oskarżonych oraz aby oskarżeni działali na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w Ł. oraz w celu uzyskania korzyści majątkowej , a wskazuje, iż przedłożone w Sądzie Okręgowym faktury obejmowały należności za niezapłacone jeszcze roboty budowlane, dokonane przez firmę (...) Z. J. (1) i M. J. (1) a (...) spółka z o.o. w dniu 26.01.2007r wG.;

- błąd w ustaleniach faktycznych , przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść , polegający na przyjęciu, że dokumenty przedłożone w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wlkp. w celu udowodnienia zasadności wysokości roszczenia tj. kwoty 30 854,93zł stwierdzały nieprawdę czym oskarżeni chcieli wyłudzić pieniądze na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w Ł., podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika , iż przedłożone w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim faktury obejmowały należności za niezapłacone roboty budowlane, dokonane przez firmę (...) Z. J. (1) na rzecz (...) spółka z o.o. , a które nie zostały rozliczone porozumieniem zawartym w dniu 26 stycznia 2007r przez (...) Z. J. (1) i M. J. (1) a (...) spółka z o.o. , tym samym aby oskarżeni działali na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w Ł. i w celu usunięcia korzyści majątkowej.;

Naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść orzeczenia tj.

- art. 7 kpk i 5§2kpk poprzez ocenę podporządkowaną wydanemu rozstrzygnięciu i rozstrzyganie nie dających się usunąć wątpliwości wynikających z całokształtu materiału dowodowego na niekorzyść oskarżonego,

- art. 424§1kpk poprzez blokowe , kumulatywne powoływanie dowodów uniemożliwiające ustalenie, który z nich posłużył do ustalenia konkretnych okoliczności oraz nie ustosunkowanie się w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia do konkretnych zeznań , konkretnych osób jedynie posługiwanie się ogólnikowymi stwierdzeniami.

Tak wywodząc wniósł on o uniewinnienie oskarżonych Z. J. (1) i M. J. (1) od zarzuconych im czynów a ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Na wstępie odnosząc się do podnoszonych we wszystkich opisywanych apelacjach zarzutów błędnych ustaleń faktycznych – stwierdzić wypada, że zarzuty te w istocie opierają się na podniesieniu przez skarżących dokonania błędnej oceny dowodów przez Sąd I instancji. Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że aby taki zarzut był skuteczny,

winię on wykazać, że ocena ta wykazuje błędy natury faktycznej (tj. niezgodność z treścią dowodu) lub logicznej (błąd rozumowania i wnioskowania) albo, że jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy.

Odnosząc się bezpośrednio do treści złożonych apelacji, stwierdzić wypada, że faktycznie nie przedstawiono w nich jakiegokolwiek skutecznego zarzutu, odnośnie zaprezentowanej w uzasadnieniu wyroku sądu I instancji oceny dowodów. Każda z nich sprowadza się w swej istocie do sformułowania tezy o błędności tej oceny i zaprezentowaniu własnej - opartej jednak jedynie na wybiórczo, selektywnie przywołanych dowodach i to w oderwaniu od ich rzeczywistej treści .

Tak formułowane apelacje nie mogą być skuteczne – bowiem w istocie stanowią one niczym nieopartą polemikę z ustaleniami sądu wynikającymi z prawidłowej oceny dowodów.

Zaznaczyć też , wypada, że w ocenie Sądu Apelacyjnego , odtworzenie przebiegu zdarzeń Sąd I instancji poprzedził przeprowadzeniem pełnego postępowania dowodowego i dysponował, zarówno licznymi osobowymi źródłami dowodowymi jak i materiałem dokumentarnym oraz istotnymi opiniami biegłych z zakresu budownictwa – gromadząc go w sposób kompletny.

I

Odnosząc się w pierwszym rzędzie do apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – zwrócić należy uwagę , na argumentację prawną zawartą w pisemnych motywach wyroku a pomieszczona na k 83-86 jego uzasadnienia, w którym Sąd ten obszernie i przekonująco wskazuje z jakich powodów zdyskwalifikował propozycje kwalifikacji prawnej z V punktu oskarżenia wobec W. K. , uznając jednocześnie , że w ramach tożsamości historycznej również na tle tego zarzutu jest on władny dokonać właściwej kwalifikacji przyjmując, że zachowanie oskarżonego W. K. należy kwalifikować jako pomocnictwa do popełnienia oszustwa sądowego. Wskazał on jednocześnie dlaczego nie stwierdza popełnienia przestępstwa z uwagi na wytwarzanie dokumentacji na potrzeby kontroli wewnętrznej w spółkach grupy (...) spółka z o.o. .

Sąd ten przywołał w tym zakresie szereg judykatów Sądu Najwyższego. Zaprezentowane w tym zakresie poglądy prawne podziela również Sąd Apelacyjny w tym składzie – czyniąc je niniejszym własnymi – ich powielanie w tym miejscu jawi się zatem zbędne.

Cel działania oskarżonego W. K. wynika min. z treści jego wyjaśnień w których wprost wskazał , iż podpisywał dokumenty w postaci fikcyjnych umów , aneksu do umowy, protokołu odbioru, porozumienia o uznaniu długu wiedząc, że kreuje się je na potrzeby postępowań sądowych. Sąd meriti trafnie wychwycił, iż nie był on zorientowany które dokumenty jakiemu postępowaniu mają służyć , ale w zakresie jego zawinienia nie jest to istotne , bowiem realizował on generalny zamiar pomocy oskarżonym J. w stworzeniu dokumentów dla celów takiego postępowania – znalazło to odbicie w trafnym przypisaniu oskarżonemu sprawstwa w tym zakresie jako jednego przestępstwa, a co jednocześnie pozwoliło Sądowi I instancji na przekształcenie opisu i kwalifikacji prawnej w taki sposób jaki ostatecznie przyjęto w pkt V części dyspozytywnej – a czego przecież pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie kwestionuje – bez potrzeby odrębnego orzekania co do treści zarzutu z pkt V oskarżenia.

Odnośnie zarzutu obrazy prawa materialnego , co ten skarżący dostrzega w nieprzypisaniu W. K. na tle zarzutu z pkt V oskarżenia sprawstwa czynu z art. 303§1kk – zwrócić należy uwagę , że i w tym zakresie zdaje się on nie pomijając bezbłędnie dokonana przez Sąd I instancji ocenę dowodów .

W szczególności sąd meriti właściwie sprzęgnął ze sobą treści opinii biegłych z zakresu budownictwa (H. i. N.w Z.) z wymową treści porozumienia zawartego 26.01.2007r oraz wsparł się częścią wyjaśnień oskarżonych J. i W. K. oraz zeznaniami świadków : J. S., D. S. , A. C., J. F., A. P. czy E. S..

Dowody te łącznie rozpatrywane – przez pryzmat ich rzeczywistej treści, doświadczenia życiowego i zasad logicznego rozumowania - nie pozwalają na przyjęcie , że współpraca spółek (...) z grupą spółek hiszpańskich, w okresie sprzed

spreparowania dokumentacji na potrzeby postępowań sądowych, wyrządziła tym spółkom szkodę w rozumieniu prawnokarnym.

Nie wykazano tego bowiem jakimkolwiek dowodem.

Słusznie Sąd ten wywodzi, że choć faktycznie W. K. nie miał cech dobrego gospodarza a co przejawiało się choćby brakiem przetargów, negocjowania cen, czy podpisywaniem umów nie wążąc należycie interesów reprezentowanych spółek – to jednak

- po pierwsze strona hiszpańska faktycznie zaaprobowała i zaakceptowała wszelkie umowy zawarte do dnia porozumienia i jakiegokolwiek z nich nie zakwestionowała, mając pełną świadomość co do ich treści i sposobu zawierania;

- po wtóre opinie biegłych wskazują, że prace były wykonywane, choć można było je wykonać na pewno taniej - jednak określają ten przedział zasadniczo w granicach od 10 do 30 procent,;

- po trzecie co do jakości wykonanych prac biegli zgodnie wskazali, że zaniedbania obu stron umów jak i upływ czasu w istocie uniemożliwiają rzetelną ocenę – choć w poszczególnych elementach zastrzeżenia podniesiono i uchybienia wskazano.

W tym kontekście trafnie zaakcentowano, że w dacie zawierania porozumienia 26.01.2007r, pomimo braku jakiegokolwiek przymusu, finalnie decydenci występujący w imieniu hiszpańskiej grupy spółek zdecydowali się za te prace firmom obu J. zapłacić niebagatelną wszak kwotę niemal 600 000zł. Co więcej kwotę tę ostatecznie przelano na ich rzecz, nie kwestionując żadnej z umów zawartych przez W. K. do daty owego porozumienia.

Zatem uprawnionym jest zaprezentowany przez ten Sąd pogląd, że na tle tych dowodów nie można wykazać zaistnienia szkody w rozumieniu prawnokarnym – skoro działania W. K. na tym polu zostały zaaprobowane, a co więcej finansowo uregulowane.

Jasnym bowiem jest, że gdyby przedstawiciele hiszpańskiej grupy czuli się wykorzystani, pokrzywdzeni czy oszukani działaniami W. K. i J. przed datą porozumienia – to wobec nieuregulowania należności z tych – dopiero aktualnie kwestionowanych umów – mogli powstrzymać się od ich dalszego spłacania.

Bezsporne bowiem jest, że to w ich wyłącznej gestii leżała decyzja o transferze niebagatelnych środków finansowych, których w razie odmiennej oceny co do tych umów - nie musieli przelewać na konto firm oskarżonych J..

Powyższe oczywiście w jakimkolwiek sposób nie zamyka drogi rozstrzygnięcia ewentualnych sporów co do sposobu wykonania konkretnych umów, czy ich elementów, między stronami w drodze postępowania cywilnego, niemniej skutecznie niweczy możliwość oceny działania W. K., w tym zakresie z punktu widzenia prawnokarnego – a w tym również w kontekście art. 303§1kk – który w swych znamionach zawiera również konieczność wykazania zaistnienia w danym okresie szkody majątkowej.

Skoro więc fakty ustalone prawidłowo przez Sąd I instancji dowodzą, że o szkodzie w rozumieniu prawnokarnym, w tym zakresie z podanych powyżej powodów nie może być mowy, to w konsekwencji nie dopatrzono się sugerowanej apelacją obrazy prawa materialnego.

Z kolei co do okresu po zawarciu porozumienia 26.01.2007r – o czym wspomniano powyżej- Sąd meriti prawidłowo wskazał na cel i uzasadnił kwalifikację prawną działań W. K. – którego celem była pomoc J. w spreparowaniu dokumentacji niezbędnej dla postępowań sądowych.

Jak wspomniano argumentacja ta przekonuje Sąd Apelacyjny – bowiem osadzona jest w treści dostępnych dowodów, zasadach logiki i doświadczenia życiowego – i właściwie oddaje prawnokarną treść działania oskarżonego W. K. – a czego faktycznie również nie kwestionuje swą apelacją oskarżyciel posiłkowy. Paradoksalnie z racji odnoszenia się

owego punktu części dyspozytywnej wyroku do kwestionowanego punktu oskarżenia, rozpoznając tę apelację w tym zakresie wskazano owe rozstrzygnięcie – a co było konsekwencją dokonanej przez ów Sąd prawidłowej korekty opisu czynów.

W części uniewinniającej oskarżonych Z. J. (1) i M. J. (1) ponownie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego pomija, bezbłędna ocenę dowodów dokonaną przez Sąd meriti na k 41 -46 pisemnych motywów wyroku.

I w tym zakresie sąd meriti właściwie połączył ze sobą ocenę treści opinii biegłych z zakresu budownictwa (H. i. N. w Z.) z wymową treści porozumienia zawartego 26.01.2007r oraz wsparł się częścią wyjaśnień oskarżonych J. i W. K. oraz zeznaniami świadków : J. S., D. S., A. C., J. F. E. S. czy A. P..

Dowody te rozpatrywane łącznie – przez pryzmat ich rzeczywistej treści, doświadczenia życiowego i zasad logicznego rozumowania - nie pozwalają na przyjęcie , że współpraca spółek (...) z grupą spółek hiszpańskich w okresie sprzed spreparowania dokumentacji na potrzeby postępowań sadowych w odniesieniu do zachowania któregośkolwiek z oskarżonych J. wyczerpywała znamiona czynu z art. 286§1kk.

Nie zdołano bowiem wykazać aby konkretne zachowania tych oskarżonych na szkodę spółek (...)nosiły znamiona oszustwa . Przede wszystkim zgodzić się wypada, iż jednoznacznie przemawia za taką oceną ich zachowania, analiza treści opinii biegłych z zakresu budownictwa którzy badając poszczególne prace wykonane na rzecz tych spółek ustalili ostatecznie, że firmy J. zarabiały maksymalnie dużo na tych pracach, minimalizując własne koszty i korzystając z braku właściwego nadzoru nad sposobem wykonywania swych prac. Podkreślić jednak wypada, że prace te wykonywano, a ich efekty były przez decydentów hiszpańskich znane, akceptowane i opłacane - a to pomimo świadomości faktycznego obrazu ich wykonania – co sąd I instancji bezbłędnie wykazał – wskazując tu konkretne dowody.

Należy również podkreślić , że strony postępowania miały pełną swobodę w konfrontowaniu własnych tez z opiniami biegłych z zakresu robót budowlanych, i korzystały z tego.

Co więcej nie zgłaszały one jakichkolwiek wniosków w tym zakresie po przeprowadzeniu dowodu z opinii z biegłych N. w Z. – a zatem uprawnioną jest teza , że zaakceptowali jej ostateczną kompletność – i słusznie Sąd I instancji oparł na niej swoje ustalenia – właściwie odnosząc się do jej treści – a co nie pozwala aby oskarżonym Z. J. (1) i M. J. (1) przypisać sprawstwo czynów opisanych w punktach IV oskarżeń odnoszących się do ich osób.

Zatem ocena ta , jako osadzona w treści dowodów kompletnie, prawidłowo przeprowadzonych nie ma charakteru dowolnej ale swobodnej – a jako , że znajduje ona oparcie w rzeczywistej treści dowodów, zasadach logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego , zasługuje na ochronę.

Rzeczą bowiem oskarżenia jest wykazanie zawinięcia w zakresie zarzutów – a skoro wykorzystując inicjatywę dowodową nie zdołano dowodów takich zgromadzić – tj. aby jednoznacznie wychwycić, że poszczególne prace budowlane prowadzono z zamiarem oszustwa – zatem słusznie uwzględniając dyrektywę z art. 5§2kpk przyjęto, że w tym zakresie w grę wchodzić mogą jedynie rozliczenia cywilne co do sposobu wykonania danej umowy.

Warto bowiem wskazać, że ekskulpacja oskarżonych w zakresie zarzucanego im oszustwa nie uwalnia ich od ewentualnej odpowiedzialności cywilnej z tytułu niewłaściwie wykonanej umowy.

II

Odnosząc się do zarzutu podniesionego apelacją adw. J. W. przywołać należy przytoczoną na wstępie uwagę co do faktycznego charakteru podniesionego nią zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych – i stwierdzić, że zarzut ten w istocie opiera się na podniesieniu przez skarżącego dokonania przez Sąd I instancji błędnej oceny dowodów.

Ponownie wskazać wypada, że aby taki zarzut był skuteczny, winien on wykazać, że ocena ta wykazuje błędy natury faktycznej (tj. niezgodność z treścią dowodu) lub logicznej (błędność rozumowania i wnioskowania) albo, że jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy.

Jednak odtwarzając przebieg zdarzeń Sąd I instancji bezbłędnie połączył i drobiazgowo zanalizował treść całego szeregu dowodów wskazujących na sprawstwo Z. J. (1) w zakresie przypisanych mu czynów.

W szczególności trafnie wychwycił on w tym zakresie treść wyjaśnień oskarżonego W. K. – wprost wskazującego na zaistnienie przestępczego zamiaru sfabrykowania dokumentacji na potrzeby postępowania sądowego.

Prawidłowo i pierwszorzędnie Sąd ten nie podszedł do owych wyjaśnień bezkrytycznie ale dokonał ich weryfikacji na tle zeznań świadków R. K., P. A., M. P., J. K. (1), J. K. (2), A. Z., S. T., J. P., M. S., M. J. (3), J. F., L. D., W. S., J. H., J. O., K. S., R. B. i D. S. – prawidłowo, drobiazgowo je analizując.

Te z kolei właściwie skonfrontował z treścią umów (...), faktur (...), dziennikiem robot budowlanych protokołem technicznego odbioru robót datowanego na 10.01.2007r, protokołem przekazania terenu i placu budowy przy ulicy (...).

Łączna analiza informacji dostarczanych przez te źródła dowodowe – a bezbłędnie zaprezentowana w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku na kartach od 26 do 40 - odnosi się wprost do treści tych dowodów i właściwie je z sobą łączy.

Trafnie Sąd ten dostrzega, że wychwycone w wyliczonych dowodach informacje po ich powiązaniu dowodzą, że w szczególności wyjaśnienia oskarżonego W. K. w zakresie jego twierdzeń co do zamiarów obu J. i własnego udziału w preparowaniu dokumentacji na potrzeby postępowania sądowego jawią się jako rzeczowe i zasługują na wiarę.

W konsekwencji uprawnionym i logicznym wnioskiem z takiej oceny tych dowodów – są przyjęte w tym zakresie ustalenia faktyczne – a które wskazują na sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów.

W tym stanie rzeczy przeciwstawianie się logice tego wyводу opartego w treści przeprowadzonych dowodów poprzez w istocie powielenie wersji oskarżonego – tj. bez wykazania błędów natury faktycznej (tj. niezgodność z treścią dowodu) lub logicznej (błędność rozumowania i wnioskowania) albo, tego że jest ona sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy nie może przynieść pożądanego apelacji skutku.

Odnosząc się do treści niniejszej apelacji, wskazać wypada, że faktycznie nie przedstawiono w niej jakiegokolwiek skutecznego zarzutu, odnośnie zaprezentowanej w uzasadnieniu wyroku sądu I instancji ocenie dowodów. Sprowadza się ona w swej istocie do sformułowania tezy o błędności tej oceny i zaprezentowaniu własnej - opartej jednak jedynie na wybiórczo, selektywnie przywołanych dowodach i to w oderwaniu od ich rzeczywistej treści.

Tak formułowana apelacja nie może być skuteczna – bowiem w istocie stanowi ona niczym nieopartą polemikę z ustaleniami sądu wynikającymi z prawidłowej oceny dowodów, która jako swobodna a nie dowolna zasługuje na ochronę.

III

Odnosząc się do apelacji obrońcy M. J. (1) adw. S. S. (1) stwierdzić wypada, że zarzut - obrazy art. 2§2kpk, 5§2kpk i 9§2kpk – nie znajduje jakiegokolwiek oparcia.

Po pierwsze wypada wskazać, że sprawstwo oskarżonego Sąd I instancji wywiódł analizując i to drobiazgowo cały zespół dowodów – a w szczególności składają się nań obok wspomnianych wyjaśnień W. K. zeznania świadków R. K., P. A., M. P., J. K. (1), J. K. (2), A. Z., S. T., J. P., M. S., M. J. (3), J. F., L. D., W. S., J. H., J. O., K. S., R. B. i D. S.. A te z kolei właściwie skonfrontowano z treścią umów (...), faktur (...), dziennikiem robot budowlanych protokołem technicznego odbioru robót datowanego na 10.01.2007r, oraz protokołem przekazania terenu i placu budowy przy ulicy (...).

Po wtóre nie dostrzeżono w tej sprawie jakiegokolwiek uchybienia art. 9§2kpk – Sąd ten bowiem przeprowadził wszelkie racjonalne dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia tej sprawy – a które pozwoliły mu na poczynienia ustaleń faktycznych.

Zarzut sformułowany przez skarżącego jest w istocie gołosłowny – a jego ascetyczność uniemożliwia jakkolwiek z nim polemikę.

Skarżący nie wskazuje bowiem konkretnie w jakim zakresie widzi braki w inicjatywie dowodowej o której napomyka, a co ważniejsze nie precyzuje jakie to racjonalne dowody należałoby w tej sprawie nadto przeprowadzić. Truizmem jest wskazanie mu, że w toku procesu również strony dysponują stosowną inicjatywą dowodową.

Co więcej zapisy protokolarne wyraźnie wskazują, że strony a w tym i ten skarżący oświadczył, że powodów dla uzupełnienia postępowania dowodowego nie widzi.

Z powyższym łączy się również całkowita bezzasadność zarzutu obrazy art. 5§2kpk.

W tym zaś zakresie warto podkreślić, iż Sąd ten oceniając dowody i czyniąc ustalenia faktyczne z wszech miar respektował ową regułę.

Przejawem owego obiektywizmu jest choćby zakres uniewinnień orzeczonych na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie – a co dowodzi, że rozpoznając sprawę realizował on nade wszystko zasadę wyrażoną w art. 2§1pkt 1kpk.

Skoro zaś precyzyjnie zanalizował wszystkie przeprowadzone, a zgromadzone kompletnie dowody, odniósł się do nich oceniając je w kategorii prawda fałsz, wzajemnie je z sobą powiązał a nadto precyzyjnie swoje stanowisko uzasadnił – opierając się na treści dowodów zasadach logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego i na tym tle dokonał ustaleń faktycznych – przeto zarzut obrazy art. 5§2kpk nie może się ostać – bowiem zaprezentowana ocena dowodów wskazująca na sprawstwo, cieszy się ochroną jako swobodna a nie dowolna.

Nie można zaś utożsamiać „prawdziwych ustaleń faktycznych” z „oczekiwanymi” z racji reprezentowania określonych interesów procesowych – a treść tej apelacji zdaje się na takie wadliwe utożsamienie wskazywać.

Nie dopatrzono się również uchybieniu treści art. 395kpk.

Zapisy protokolarne wskazują, że postępowanie dowodowe respektowało wszelkie uprawnienia procesowe stron.

Co więcej zarzut ów nie precyzuje w czym skarżący dopatruje się istotności owego uchybienia w kontekście art. 438pkt2 kpk – tj. aby miało ono taką rangę, że mogło wpłynąć na treść orzeczenia, gdyby nawet zaistniało.

Należy tu również wskazać, że w kwestionowanym zakresie przeprowadzono czynności w tej sprawie – i przedmiotowy protokół był przedmiotem dowodzenia i oceny dokonanej przez Sąd I instancji - zarówno na tle jego treści, relacji oskarżonych ale i świadków co do przebiegu spotkania - a co jasno wskazano w pisemnych motywach wyroku.

Nie dostrzeżono również uchybieniu treści art. 389§2kpk, 410 kpk i 424§1pkt1 kpk poprzez pominięcie w treści uzasadnienia wyroku wyjaśnień składanych przez W. K. . Jasnym bowiem jest, że dokonano oceny tych wyjaśnień w szczególności w zaskarżonym zakresie, wskazując w pisemnych motywach wyroku na tę część tych wyjaśnień w tym zakresie, którym dano wiarę – a taka formuła zdaniem Sądu odwoławczego również czyni zadość ustawowym wymogom wyrażonym w art. 424§1pkt1 kpk

Odnośnie kolejnych zarzutów stwierdzić wypada, że choć skarżący kwestionuje nimi ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti to w istocie i on kontestuje dokonaną ocenę dowodów prowadzącą do przyjętych w sprawie, w tym zakresie, ustaleń faktycznych.

Również w tym miejscu wypada wskazać, że zdaniem Sądu odwoławczego odtwarzając przebieg zdarzeń Sąd I instancji bezbłędnie połączył i drobiazgowo zanalizował treść całego szeregu dowodów wskazujących na sprawstwo M. J. (1) w zakresie przypisanych mu czynów.

I w zakresie sprawstwa i zamiaru M. J. (1) trafnie wychwyił on kluczowe znaczenie wyjaśnień oskarżonego W. K. – wprost wskazującego na zaistnienie przestępczego zamiaru sfabrykowania dokumentacji na potrzeby postępowania sądowego.

Także co do tego z oskarżonych bezbłędnie Sąd ten nie podszedł do owych wyjaśnień bezkrytycznie ale dokonał ich weryfikacji na tle zeznań świadków R. K., P. A., M. P., J. K. (1), J. K. (2), A. Z., S. T., J. P., M. S., M. J. (3), J. F., L. D., W. S., J. H., J. O., K. S., R. B. i D. S. – których drobiazgowo analiza ujawnia jego zaangażowanie i pełną wiedzę w przypisanym mu zakresie. Te z kolei właściwie skonfrontował z treścią umów (...), faktur (...), dziennikiem robot budowlanych protokołem technicznego odbioru robót datowanym na 10.01.2007r, protokołem przekazania terenu i placu budowy przy ulicy (...).

W przypadku M. J. (1) również łączna analiza informacji dostarczanych przez te źródła dowodowe – a właściwie omówiona w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku na kartach od 26 do 40 – a odnosząca się wprost do treści tych dowodów, właściwie je z sobą łączy. I w tym zakresie analiza ta pozwala na ocenę, że logika wynikająca z wychwyconych w wyliczonych dowodach informacji dowodzi, że w szczególności wyjaśnienia oskarżonego W. K. w zakresie jego twierdzeń co do zamiarów i M. J. (1) i własnego udziału w preparowaniu dokumentacji na potrzeby postępowania sądowego jawią się jako rzeczowe i zasługują na wiarę.

W konsekwencji uprawnionym i logicznym wnioskiem z takiej oceny tych dowodów – są przyjęte w tym zakresie ustalenia faktyczne – a które wskazują na sprawstwo i tego oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów.

W tym stanie rzeczy skoro zarzuty apelacji w istocie sprowadzają się do powielenia wersji oskarżonego M. J. (1) bez wykazania błędów natury faktycznej (tj. niezgodność z treścią dowodu) lub logicznej (błędność rozumowania i wnioskowania) albo, tego że jest ona sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy, to nie może ona przynieść pożądanego apelacją skutku.

Również ona sprowadza się ona w swej istocie do sformułowania tez o błędności oceny sądu I instancji i zaprezentowania własnej - opartej jednak jedynie na wybiórczo, selektywnie przywołanych dowodach i to w oderwaniu od ich rzeczywistej treści.

Zatem i ta tak sformułowana apelacja nie może być skuteczna – bowiem w istocie stanowi ona niczym nieopartą polemikę z ustaleniami sądu wynikającymi z prawidłowej oceny dowodów, która jako swobodna a nie dowolna zasługuje na ochronę.

IV

Odnosząc się do apelacji wywiedzionej na korzyść obu oskarżonych Z. J. (1) i M. J. (1) przez adw. E. T. ponownie wskazać należy odnośnie zarzutu dotyczącego zakwestionowania ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd meriti, że zarzuty te w istocie polegają na przeciwstawieniu się ocenie dowodów prowadzącej do przyjętych w sprawie w tym zakresie ustaleń faktycznych.

Ponownie w tym miejscu wypada wskazać, że zdaniem Sądu odwoławczego odtwarzając przebieg zdarzeń Sąd I instancji bezbłędnie połączył i drobiazgowo zanalizował treść całego szeregu dowodów wskazujących na sprawstwo Z. J. (1) i M. J. (1) w zakresie przypisanych im czynów.

Raz jeszcze wypada powtórzyć, że w zakresie sprawstwa i zamiaru M. J. (1) i Z. J. (1) Sąd ten trafnie wychwyił kluczową wagę wyjaśnień oskarżonego W. K. – wprost wskazującego na zaistnienie przestępczego zamiaru sfabrykowania dokumentacji na potrzeby postępowania sądowego.

Co więcej bezbłędnie Sąd ten podszedł do owych wyjaśnień krytycznie. Dokonał ich weryfikacji na tle zeznań świadków R. K., P. A., M. P., J. K. (1), J. K. (2), A. Z., S. T., J. P., M. S., M. J. (3), J. F., L. D., W. S., J. H., J. O., K. S., R. B. i D. S.. Te z kolei właściwie skonfrontował z treścią umów (...), faktur (...), dziennikiem robot budowlanych protokołem

technicznego odbioru robót datowanego na 10.01.2007r, protokołem przekazania terenu i placu budowy przy ulicy (...). Efektem prawidłowej analizy informacji dostarczanych przez te źródła dowodowe – a właściwie prezentowanej w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku na kartach od 26 do 40 - a odnoszącej się wprost do treści tych dowodów, była ocena że wyjaśnienia oskarżonego W. K. w zakresie jego twierdzeń co do zamiarów Z. J. (1) i M. J. (1) i własnego udziału w preparowaniu dokumentacji na potrzeby postępowania sądowego jawią się jako rzeczowe i zasługują na wiarę .

W konsekwencji uprawnionym i logicznym wnioskiem z takiej oceny tych dowodów – są przyjęte w tym zakresie ustalenia faktyczne – a które wskazują na sprawstwo zarówno Z. J. (1) i M. J. (1) w zakresie przypisanych mu czynów .

W tym stanie rzeczy skoro zarzuty i tej apelacji w tym zakresie, w istocie sprowadzają się do powielenia wersji oskarżonych Z. J. (1) i M. J. (1) bez wykazania błędów natury faktycznej (tj. niezgodność z treścią dowodu) lub logicznej (błędność rozumowania i wnioskowania) albo, tego że jest ona sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy, to nie może ona przynieść pożądanego apelacją skutku.

Również i w niej nie przedstawiono jakiegokolwiek skutecznego zarzutu, odnośnie zaprezentowanej w uzasadnieniu wyroku sądu I instancji oceny dowodów.

Również ona sprowadza się ona w swej istocie do sformułowania tez o błędności tej oceny i zaprezentowania własnej - opartej jednak jedynie na wybiórczo, selektywnie przywołanych dowodach i to w oderwaniu od ich rzeczywistej treści . Zatem i ta tak sformułowana apelacja nie może być skuteczna – bowiem w istocie i ona stanowi niczym nieopartą polemikę z ustaleniami sądu wynikającymi z prawidłowej oceny dowodów, która jako swobodna a nie dowolna zasługuje na ochronę.

Nie stwierdzono naruszenia zarówno art. 7 kpk i 5§2kpk poprzez ocenę podporządkowaną wydanemu rozstrzygnięciu i rozstrzyganie nie dających się usunąć wątpliwości wynikających z całokształtu materiału dowodowego na niekorzyść oskarżonego. Wbrew tej tezie Sąd meriti oceniając dowody i czyniąc ustalenia faktyczne respektował owe zasady.

Nie stwierdzono aby sąd ten uchylił się od zanalizowania przeprowadzonych, a zgromadzonych kompletnie dowodów. Przeciwnie odniósł się do nich oceniając je w kategorii prawda fałsz. Co więcej wzajemnie je z sobą powiązał a nadto precyzyjnie swoje stanowisko uzasadnił – opierając się na treści dowodów zasadach logiki , wiedzy i doświadczenia życiowego i na tym tle dokonał ustaleń faktycznych – przeto zarzut obraży art. 5§2kpk nie może się ostać – bowiem zaprezentowana ocena dowodów wskazująca na sprawstwo cieszy się ochroną jako swobodna a nie dowolna.

Nie jest jakimkolwiek uchybieniem to, że Sąd ten właściwie uwypuklił i zaakcentował te dowody które wzajemnie powiązane i ocenione posłużyły mu do odtworzenia stanu faktycznego – a co skarżący utożsamia z oceną podporządkowaną rozstrzygnięciu. Przeciwnie skoro ocena dowodów w sprawie ma właśnie taki charakter, tj. wypływa z niej zasadność orzeczenia , przeto ocenić ją wypada jako wręcz wzorcową – bowiem właśnie taki przekonujący i nie budzący wątpliwości charakter winna ona mieć.

Żadną miarą nie wskazuje powyższe na uchybienie treści art. 5§2kpk – nie można bowiem utożsamiać tej reguły z obowiązkiem uwzględniania każdej z rysujących się wersji zdarzeń w danej sprawie na korzyść oskarżonych.

Rzeczą Sądu jest dokonywanie oceny owych wersji w kontekście materiału dowodowego – a dopiero brak możliwości kategorycznej oceny tj. wykluczenia lub potwierdzenia danej wersji na tle materiału dowodowego nakazuje po sięgnięciu po ową regułę. Żadna z reguł obowiązującego Kpk nie wskazuje aby wszystkie dowody przeprowadzone w danej sprawie miały tworzyć jednolitą konsekwentną i uzupełniającą się całość – a jakiegokolwiek odstępstwo w tym zakresie by rodziło konieczność stosowania reguły z art. 5§2kpk. Sąd I instancji nie uchylił się od oceny materiału dowodowego – co więcej dokonał jej bezbłędnie.

Całkowicie bezpodstawny jawi się zarzut naruszenia art. 424§1kpk poprzez blokowe, kumulatywne powoływanie dowodów a co uniemożliwić miało ustalenie, który z nich posłużył do ustalenia konkretnych okoliczności oraz nie

ustosunkowanie się w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia do konkretnych zeznań , konkretnych osób jedynie posługiwanie się ogólnikowymi stwierdzeniami.

W tym zakresie wystarczy odwołać się do rzeczywistej treści pisemnych motywów zaskarżonego wyroku .

Otóż na karcie od 1 do 25 uzasadnienia pomieszczono ustalenia faktyczne . Analiza tych ustaleń wskazuje , że nie zastosowano sugerowanego apelacją blokowego kumulatywnego powołania dowodów uniemożliwiających ustalenie , które z nich posłużyły do ustalenia konkretnych okoliczności. Przeciwnie sąd ten starannie i selektywnie poszczególne fragmenty czynionych przez siebie ustaleń faktycznych uzasadniał wskazaniem konkretnych – również istniejących w większej liczbie – dowodów , których ocena doprowadziła do poszczególnych ustaleń.

Sąd odwoławczy nie dostrzega sugerowanego w tym zakresie uchybienia. Równie bezpodstawną jawi się dalsza część owego zarzutu sugerująca nieodniesienie się do zeznań konkretnych osób a jedynie posługiwanie się ogólnikowymi stwierdzeniami przez Sąd I instancji.

Tej tezie przeczy lektura pisemnych motywów wyroku. Warto choćby wskazać na jego część pomieszczoną na kartach od 49 do 78 gdzie dokonywano drobiazgowej oceny i analizy zeznań poszczególnych świadków – i to każdego z osobne.

Zatem i w tym zakresie zarzut ten jawi się jako całkowicie oderwany od realiów tej sprawy.

Sąd Odwoławczy nie dopatrył się jakichkolwiek innych powodów do ingerencji w treść zaskarżonego wyroku z urzędu, przeto w oparciu o art. 437§1kpk orzekł o jego utrzymaniu w mocy uznając wszystkie wywiedzione apelacje za oczywiście bezzasadną.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego oparto o przepis art. 636§1kpk w zw z art. 633 kpk obciążając nimi oskarżonych po ¼ części na zasadach słuszności – a w tym opłatą w oparciu o art. 2 ust1 pkt 4 i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23 czerwca 1973r.